

Straubovi kipi, ki simbolizirajo vero, upanje in ljubezen, se nahajajo v Pokrajinskem muzeju Maribor.

Vera, upanje in ljubezen

Krepost je trajno in trdno razpoloženje delati dobro. Krepost omogoča človeku ne samo, da izvršuje dobra dejanja, ampak da si za to kolikor le mogoče prizadeva. Z vsemi čutnimi in duhovnimi močmi teži krepostni človek k dobremu: trudi se za dobro in se za dobro odloča v konkretnih dejanjih. Cilj krepostnega življenja je v tem, da postajamo podobni Bogu. V krščanski razlagi imamo štiri naravne ali moralne kreposti (**razumnost, pravičnost, srčnost in zmernost**) in tri nadnaravne kreposti (**vera, upanje in ljubezen**). Mnoga mesta v Svetem pismu hvalijo glavne ali naravne kreposti (Mdr 8,7). Z Božjo pomočjo te kreposti kujejo značaj in dajejo lahkoto v izvrševanju dobrega.

Kreposten človek je srečen, ker prakticira kreposti, saj kreposti človeka usmerjajo k najvišji uresničitvi njegovega bitja. To še posebej velja za nadnaravne ali Božje kreposti **vero, upanje in ljubezen**, ki segajo vse do apostola Pavla (1 Kor 13,13). Nadnaravne kreposti pomenijo bivanjsko povišanje in izpolnitev človeka, ki docela presega to, kar more biti človek sam iz sebe, saj nam je bivanjska izpolnitev človeka v tej nadnaravni trojici kreposti darovana. Nadnaravne ali Božje kreposti nam Bog podarja, čeprav se na njihov sprejem pripravljamo v sklenjenem krogu naravnih kreposti, ki so temelj vsega. **Vera**, ki jo na podobi simbolizira **križ**, je Božja podarjena krepost, s katero verujemo v Boga, ker je Bog resnica. **Upanje** je, ki jo simbolizira **sidro**, je Božja podarjena krepost, s katero hrepenimo po večnem življenju kot svoji sreči, zaupajoč v Kristusove obljube. **Ljubezen**, ki jo simbolizira **srce**, je Božja podarjena krepost, s katero ljubimo Boga in svojega bližnjega. Ljubezen je prijateljstvo in občestvo; sadovi ljubezni pa so veselje, mir in usmiljenje.